

ΚΛΕΙΩ

H.Lentemann dez.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΤΟΙΑΙ.

Τόμος Δ'.

ΑΡΙΘΜ. 7 (79).

Συνδρομή ἀσχομένη ἀπὸ 1. Ιανουαρίου καὶ 1. Ιουλίου ἵκαντον ἔτους, ἐξαμηνος μόνον
καὶ προπληθωτικά: Πανταχοῦ φρούγκ. χρ. 10 ἡ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.

τη 1/13. Απριλίου 1888.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

Ο περιπαθέστατος ποιητής, περὶ οὗ δὲ κ. Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆς ἐν τῇ πρὸ μικροῦ ἔκδοθείσῃ ἴστορίᾳ τῆς Νεοελλήνικῆς φιλολογίας γράφει ὅτι „κρούει πάντοτε χορδὰς ἀπαραμέλλως μελῳδικάς, αἴτινες ἐκπέμπουσιν ἐκ βάθους τῆς καρδίας γλυκεῖς ἀλλὰ συνήθως βαρυθυμίαν πνέοντας τόνους εἰς γλῶσσαν πλήρη εἰκόνων“ ἐγεννήθη τῷ 1838 ἐν Ναυπλίῳ. Οἱ φιλογεροὶ του στίχοι ἐν περιοδικοῖς καὶ ήμερολογίοις δημοσιεύσμενοι, ἐν Συλλόγοις ἀπαγγελλόμενοι εἶχον καταστήση τὸ ὄνομα αὐτοῦ προσφιλέστατον

πανταχοῦ ἐπου ὑπῆρχον "Ελληνες ἀναγινώσκοντες καὶ καρδίαι συγκινούμενοι. Τῷ 1881 ἔξεδό-
θησαν εἰς τρεῖς τόμους τὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον, *Ποιήματα, ή δ' ἔκδοσις αὐτῶν ἐθεωρήθη τὸ σπουδαιότατον φιλολογικὸν γεγονός τῶν τελευταίων ἑτῶν.* Ἐκ πάντων τῶν ζώντων ποιητῶν, μεγάλων ἢ μικρών, εἰς μόνον τὸν Ἀχιλλέα Παράσχον ἀπονέμεται ὁ τίτλος „ἔθνικὸς ποιητής“. Ἡ Μοῦσα του ἐξύμνησεν ὑπερόχως τὰς ἐθνικάς μας δόξας, ἔκλαυσε διὰ τὰς ἐθνικάς μας συμφοράς. Ἐν στιγμαῖς ἐπισήμοις ἔτεις εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔκδηλωθῇ πάνδημόν τι αἰσθηματα τὰ βλέμματα τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Παράσχον στρέφονται, καὶ διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὡμήλησεν ἡ Ἑλλὰς πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος ἐν Μεσολογγίῳ καὶ διὰ τοῦ στόματος κλείσ. τομος Α'.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

Ἐθνικὸς ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος.

αὐτοῦ θὰ δμιλήσῃ πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ὁδυσσέως Ἀνδρούτσου, εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς, μετά τινας μῆνας.

Συναισθανόμεθα ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα δὲν θὰ φανδούν ἐπαρκῆ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς θαυμαστὰς τοῦ ποιητοῦ, ὅτι θὰ ἐπεθύμουν λεπτομερείας τινάς, ἐπεισόδια τινα χαρακτηριστικὰ τοῦ βίου του. Εὔτυχῶς δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν τὴν ἀπόλαυσιν ταύτην εἰς τοὺς ήμετέρους ἀναγνώστας. Ἐκθάπτομεν ὡραιοτάτην σκιχγραφίαν τοῦ Ἀχ. Παράσχου δημο-

σιευμεῖσσαν πρὸ ἐπταετίας ἐν σα-
τυρικῇ ἐφημερίδι, εἰς ὀλίγα φύλλα
ἐκδιδομένη, ἄγνωστον εἰς τοὺς
πλείστους καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις
ἔτι, γραφεῖσσαν δὲ ὑπὸ τοῦ γλα-
φυροῦ λογογράφου κ. Χάρ. Ἀννί-
νου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσαν-
τος τὸν ποιητήν.

* * *

„Οσοι δὲν τὸ γινώσκουσι .
θὰ ἐκπλαγῶσιν, εἶμαι βέβαιος,
ἀκούοντες πρώτην φορὰν ὅτι ὁ
λιγὺς καὶ αἰσθηματίας ποιητής,
ὁ διαπύσιος τοῦ ῥομαντισμοῦ
κῆρυξ, ὁ ἐνθουσιաδης ὑμνῳδὸς
τῆς φουστανέλλας καὶ τοῦ κα-
ρυοφυλλίου, ὁ πυρπολήσας πολ-
λὰς νεανικὰς καρδίας μὲ τὸ
φλοιογερὸν ἐρωτικὸν ἀσμά του καὶ
ἡλεκτρίσας πολλὰς ἀλλας διὰ
τοῦ σθένους τῶν ἀρεμανίων ἐγερ-
τηρίων του εἶνε . . . Χίος.

Ἡ λέξις αὕτη σύρει ἐξόπι-
σθεν αὐτῆς συνήθως ἐνα φάκελ-